

ALS OP EEN WINTERNACHT EEN REIZIGER...

⊕ **KLAVDIJ SLUBAN: TRANS** > 2/4, wo/me > za/sa 14 > 18.00, gratis/gratuit/free, **BOX GALERIE**, Maliestraat 88 rue du Mail, Elsene/Ixelles, 02-537.95.55, info@boxgalerie.be, www.boxgalerie.be

NL | Klavdij Sluban is een reiziger. Niet de bountystranden of cultuursteden trekken hem aan maar wel de streken die je niet kunt terugvinden in een toeristische gids, want te arm, te grauw, te triest, te verlaten of te afgelegen. Voor fotoprojecten reist de Franse fotograaf van Sloveense origine naar het Oosten. Met de trans-Siberische trein trekt hij naar Rusland, Mongolië en China. Of hij reist door de zeven landen die grenzen aan de Zwarte Zee.

De dorpjes die hij bezoekt lijken leeg. Wat is er met de bewoners gebeurd? Mensen spelen dan ook geen hoofdrol in de foto's van Sluban. De weinige dorpsbewoners zijn vaag aanwezig in zijn poëtische zwart-witlandschappen. Dat mag je letterlijk nemen. Om beweging vast te leggen kiest hij niet voor de korte, snelle opname, maar laat hij het licht langdurig binnenstromen in zijn Leica-camera. De lange sluitertijden maken zijn personages onscherp maar geven ze toch een prachtige dynamiek mee. Twee kinderen op een draaimolen worden onherkenbaar, maar de bewegingsonscherpte laat je heel mooi het plezier van de spelende kinderen mee beleven.

Sluban toont niet wat we van de wereld verwachten. Geen schrijnende miserie van mensen die in armoede leven of de Siberische koude moeten trotseren.

De beelden zijn niet documentair maar de oogst van een persoonlijke reis. Veel foto's zijn genomen vanuit de trein wanneer hij zijn ervaringen van de dag kan laten bezinken en overschouwen. Het raam is een terugkerend motief. Door het raam kijkt Sluban uit over besneeuwde landschappen, ziet hij mensen sneeuw ruimen. De druppels op het vensterglas vervormen het landschap. Sluban heeft een oog voor het kleine en het schone, zelfs op onvermoede plaatsen.

Wanneer Klavdij Sluban niet op reis is, vind je hem opgesloten tussen vier muren. In gevangenissen over de hele wereld geeft hij al meer dan vijftien jaar workshops aan jonge gevangenen. De gevangenis is een verborgen wereld waar we als buitenstaander weinig vanaf weten. Een kleine wereld waarin bijna niets gebeurt en waar de enige afleiding geweld is. Zijn manier van fotograferen past hij ook toe in de beslotenheid van die plek. Sluban stopt de jongens een camera in de handen en leert hun kijken naar kleine dingen: een lichtinval, een reflectie. Het creatieve proces geeft hun een nieuw gevoel van eigenwaarde. Het werk van Sluban is nooit geïnspireerd door sensationele gebeurtenissen of nieuwsfeiten. Zijn foto's laten zich lezen als een literair werk. Mooie, verstilde, eerlijke fotografie. **HELEEN RODIERS**